

Celem projektu jest zbadanie udziału polskiej i litewskiej kultury muzycznej w osiągnięciu politycznej i kulturalnej niepodległości przed i po 1989 roku. Fundamentalnym zagadnieniem o charakterze porównawczym są tzw. opozycyjne muzyczne sieci komunikacji, które dodatkowo miały wpływ na politycznie i społecznie zaangażowaną współpracę między polskimi i litewskimi muzykami począwszy od późnych lat 70. Tak transnarodowo zorientowane studium wpływu muzycznych kultur w Europie Wschodniej do tej pory nie powstało. W celu zaadresowania wybranej problematyki projekt przewiduje skupienie się na głębokim zaangażowaniu, przejawiającym się w muzyce i jej różnych kontekstach. Nacisk zostanie położony na konceptualizację rytmicznej synchronizacji i porównawczej typologii procesu dyfuzji informacji, ludzi i idei w Polsce i na Litwie pod koniec Zimnej Wojny oraz w okresie postkomunistycznym (w latach 1970-2000).

Opierając się na teoretycznie zorientowanej muzykologii kulturowej i zespole metodologii interdyscyplinarnych (włącznie z mikrohistorią, historią socjalną, studiami postkolonialnymi, semiotyką, studiami nad pamięcią itp.), partnerzy projektu przyjęli założenie konceptualnych ram w celu uzyskania wglądu w sposób w jaki socjalne i polityczne zaangażowanie muzyki formowało się w sieci komunikacji oraz w to co sprawiało, że muzycy współpracowali ze sobą w sposób afektywny. Wybrany kierunek rozwoju projektu zapewnia złożoną analizę, składającą się z kilku sekcji, pogrupowanych zagadnieniami: badaniem relacji między muzycznymi sieciami komunikacji i kulturowymi oraz politycznymi przemianami; badaniem wkładu muzyki w formowanie i przekształcanie zmieniających się zbiorowości; transformującą siłę muzyki w transnarodowym rozpowszechnianiu; historyczny wpływ polsko-litewskiej współpracy muzycznej.

Wyniki projektu badawczego zostaną zawarte w dwóch monografiach naukowych, specjalnym wydaniu czasopisma naukowego oraz w kilku recenzowanych artykułach naukowych. Oczekiwane wpływy tych publikacji zakładają: 1. Promocję historycznej wiedzy o roli muzyki w krajach niedemokratycznych i ruchach niepodległościowych jako europejskiej historii kulturowej dla celów badawczych, edukacyjnych i kulturowych; 2. Wzrost świadomości repertuaru i wspomnień dotyczących doświadczeń wynikających z socjalistycznej przeszłości i postkomunistycznej transformacji. 3. Wkład w nowatorskie badania i umiędzynarodowienie krajów partnerskich projektu. Założone w projekcie cele przyczynią się do międzynarodowej dostępności, widzialności i rozpowszechnienia kluczowej części europejskiego doświadczenia kulturowego i pamięci, które wciąż pozostają przemilczane lub pomijane w ogólnym dyskursie naukowym.